

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Fe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

»Karočnino in oznanila (inserte) prejema upravništvo in ekspedicijska v »Katol. Tiskarni« Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2. I. 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni dnevi in prazniki, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 58.

V Ljubljani, v soboto 11. marca 1893.

Letnik XXI.

Resolucije katoliškega shoda — in papežev jubilej.

(Dalje.)

8. Katoliško življenje.

Resolucije o katoliškem življenju so središče in govorišče vsega, kar se je na katoliškem shodu govorilo in sklepalo.

Vrnimo se k govoru dr. Pavlice. Na vprašanje, kako bomo vse to izvršili, kar smo dobrega sklenili, kako naj začnemo, odgovarja nam: Jaz pa pravim vsem, ki ne vedo, kaj bi začeli, in posebej še svojim sobratom-duhovnikom: „Nolite timere pusillus grex!“ Nikar naj vas ne skrbi to in ono, ampak skrbimo samo, da sebe posvetimo, da ljudstvo posvetimo, da bo krščansko živelo. Vse drugo bo dodano. To bo zadosten sad katoliškega shoda. Zato tudi v naših resolucijah „katoliški shod izjavlja, da mu je pred vsem namen, poživiti versko življenje. Blaženo pa ljudstvo, ki Bogu služi, krščansko živi. Takemu ljudstvu ni se bati pogube, ni se bati, da propade, ker ima zaslombo v večnem Bogu.“

Da, to je konečni namen celega katoliškega shoda. In to namen dosežen — v resnici zadosten sad! „Haec est voluntas Dei, sanctificatio vestra.“ Bratje, ne motimo se! Brez tega je vsa naša politika — prazno ubijanje. Tega ne smemo nikoli pozabiti. Vse naše delo méri neposredno ali posredno na to!

Zlasti sedaj po katoliškem shodu razvijaj se naše delovanje na to stran! Svetost ne visi v zraku. Kakor lučica olja, tako potrebuje svetost hrane, in tega jej moramo dobivati mi — luč sveta. Toda o tem dalje govoriti ne gre v političnem listu, in drugod — nimamo kje. Drezali smo že merodajne

gospode, da bi tudi v tem kaj storili, a gospodje — molče.

Kot izredna sredstva za pospeševanje katol. življenja imenuje resolucija: kat. društva, cerkvene družbe in bratovščine, pa misijon. Ne vémo, čemu bi dali prednost, a jedne najizdatnejših sredstev za katoliško življenje in pravi blagor našega naroda so gotovo misijoni.

Vsaka fara naj bi imela misijon vsakih deset let, naj ga že vodi, kdor je.

Resolucija 2. „se hvaležno spominja katoliških družb rokodelskih pomočnikov v Ljubljani, Novem Mestu, Šentvidu, Vrhniki, Mariboru in Marnbergu, pristavljajoč željo, naj se snujejo taka društva tudi po drugih krajih in naj se ozira pri tem tudi na mojstre in učence.“

Katoliško rokodelsko društvo moralo bi biti v vsakem mestu in v vsakem večjem obrtnem kraju.

Nam se zdi, da se od takih društev preveč zahteva, zato se tako počasi snujejo. Saj ni treba, da bi imelo vsako društvo takoj svojo hišo in zastavo. Gotovo ni bil namen ustanoviteljev, da bi morala njegova društva tako paradiirati. Glavna reč je, da se mladi ljudje odvrčajo od hudega, ki jih na vseh straneh obdaja, in v ta namen je za prvo silo kmalu dosti.

Kakor rokodelsko društvo, naj bi bila tudi Vincencijeva družba v vsakem večjem mestu in trgu. Tudi za to ni treba, Bog vé, kakih posebnih ceremonij, dajanje miloščine treba je le nekoliko organizovati.

Med bratovščinami na prvem mestu je gotovo bratovščina presvetega Rešnjega Telesa, ki duhovno življenje najbolj pospešuje. V dušnem in socialnem oziru zelo važna je družba treznosti. Škoda, da v sedanji obliki ne vsepa po-

sebno. Več o tem govoriti, ne gre v političnem listu, in — —. Bratovščina sv. Cirila in Metoda je vsaj izven Štajerskega vse premalo znana.

Izredne vrednosti za versko in pravno življenje so Marijanske kongregacije. Po deželi pa stanovsko ali križevsko družbe, kakoršne je priporočal gosp. dekan Voh. Na Kranjskem ste nam znani le dve taki: pri nunah v Loki za dekleta, na Krki za mladeniče. Zakaj bi se tudi drugod ne poskusilo? Kako potrebni so zlasti mladeniči posebne podpore, da jih vrtinec hudobnega življenja v globočine ne potegne!

Res, take reči snovati in vspešno voditi, to zahteva precéj dobre volje, časa in truda, in morda še troškov. A če je bilo navdušenje na katoliškem shodu od sv. Duha, — srčnosti ne sme zmanjkati!

„Nunc sancte nobis spiritus — — Nostro refusus pectori — — Flammescat igne charitas — Accendat ardor proximos!“

Kje je vir?

Z ozirom na to, kar smo v zadnjem času o „slovenskih liberalcih in loži“ napisali, ne da se nikakor več tajiti, da je med našimi liberalci, ali kakor se sami zovejo, med našo narodno-napredno stranko in med ložo, nekaka sorodnost, in sicer v mišljenju in v delovanju.

Citajoč omenjene članke se je gotovo vprašal marsikateri naših častitih bralcev, odkod vendar prihajajo ti liberalci v Slovence, ki iz bolehnih izrastkov golega političnega sovraštva napadajo vse, kar se ne strinja z njih brezvernim programom? Saj so vendar tudi oni sinovi matere slovenske, saj je ista tudi njim, pestujoč jih, rekla, ne le „Slo-

LISTEK

Kratek kažipot

za udeležence

slovenskega romarskega vlaka v Rim

povodom

škofovske petdesetletnice svetega očeta papeža Leona XIII.

Predgovor.

Dne 19. februarja 1893 je minulo 50 let, ko so bili sedanji sveti oče, slavno vladajoči papež Leon XIII. v cerkvi sv. Lavrencija (S. Lorenzo in Panisperna) v Rimu posvečeni v škofa. Le redki so duhovniki, ki morejo praznovati petdesetletnico mašništva; še redkeje se zgodi, da kak škof praznuje petdesetletnico svojega škofovanja in tako slavi spomin na pomenljivi dan, ko je s škofovsko častjo sprejel tudi škofovsko breme.

To nenavadno in redko srečo so doživeli sveti oče Leon XIII., vidni poglavar sv. katoliške cerkve, namestnik Kristusov, škof vseh škofov. Brez dvoma je poseben znak božje modrosti in previdnosti, ki vlada celo sveto cerkev, da je za slavnim papežem Pijem IX. poklicala na prestol sv. Petra naslednika, ki si je po svoji ljubeznivosti, plemenitih svojih

osebnih lastnostih, po svoji vsestranski izvedenosti, globoki učenosti in modrosti pridobil ljubezen, spoštovanje, hvalo in občudovanje celega sveta. O tem priča ravno sv. očeta škofovska petdesetletnica. Ob tej slovesni, izvanredni in velepomembni slavnosti je prihitelo v Rim na tisoče vernih katoličanov od vseh vetrov: zbrali so se dne 19. februarja t. l. v veličastni cerkvi sv. Petra okrog sv. očeta Američani, Irei in Angleži, Francozi in Nemci, Madjari in Slovani, Italijani in sinovi daljne Azije. Tu so očitno spoznali:

„Da so očeta enega sinovi, Ljudje vsi bratje, bratje vsi narodi.“

Jedna želja je navdajala vsa srca, naj dobrotljivi Bog ohrani še mnogo let v blagor cele sv. katoliške cerkve papeža Leona XIII., našega očeta, našega učenika, našo luč, našo zvezdo.

A tudi mogočni vladarji evropskih in drugih držav so poslali svoje odlične zastopnike, da svetemu očetu ob tej priliki izrazijo ljubezen in spoštovanje, in to ne samo krščanski, ampak tudi paganski. Ob enem pa se je po vsem širnem svetu slavno in veličastno vršila sv. očeta škofovska petdesetletnica. Ne rečem pa preveč, ako trdim, da Slovenci v tem oziru niso zaostali. Razne slovesnosti, krasne razsvetljave po mestih, trgih in vaseh, stotine kresov, grom topičev in svetišč, polna vernega ljudstva — so glasne priče, da je slovenski rod bil in ostane zvesto udan sveti katoliški cerkvi in njenemu poglavarju, rimskemu papežu.

Ker pa so mnogi verni Slovenci izrazili željo, da pohité na spomlad v večno mesto, v središče vsega krščanstva, in tako izrazijo sv. očetu svojo verno udanost ter si ob njem ogledajo sv. kraje, kjer je toliko krščanskih junakov za sv. vero prelilo svojo kri, priredi gospod Jos. Paulin (mejnarodna potovalna pisarna) v zvezi s „Katoliško družbo“ v Ljubljani posebni slovenski romarski vlak v Rim. In da udeleženci dobé v roke nekaj program potovanja, ustregel sem rad došlim mi prošnjam ter v naslednjih vrsticah sestavil kratek „kažipot“, v katerem so našete imenoma imenitnejše rimske cerkve, zbirke, spomeniki itd., katere si morejo romarji v štirih ali petih dneh vsaj površno ogledati.

Ta sostavek torej ni opis Rima, temveč le kratko navodilo, po katerem si morejo romarji uravnati svoje potovanje z ozirom na kratek čas bivanja v Rimu in na druge okolnosti. Kdor želi imeti natančen opis večnega mesta, dobi ga v kaki večji bukvarni ali tudi tukaj v Rimu. Kolikor mi je znano, izšli so: Woerl, Rom, Ein Führer durch die ewige Stadt, 6 mark. — Woerl, Romführer, kleines Reisebuch für Rompilger, 1 marka. — Woerl, Italien, Handbuch für Reisende zur Orientierung über Land und Leute, 6 mark. — Molitor, Rom. — Ausserer Pilgerführer. — De Waal, Pilgerführer, Regensburg, 4 marke.

Dal Bog, da bi si vsi romarji v središču katoliškega sveta, na grobeh pravokov sv. apostolov iznova utrdili svojo vero, poživili svojo ljubezen do

venec si" ampak tudi „katoličan si“, in jih potem tudi v tem duhu izgojevala.

Mati jih je pač tako vzgojevala, a te vzgoje žal ni nadaljevala šola, ta naša najhujša rana. Šola naša sloni na medverski podlagi in zato dijake sama po sebi odtnjuje vsaki, torej tudi katoliški veri.

To se pričinja v malem na ljudski šoli, nadaljuje se na srednjih šolah, završi se pa žalostno na visokih šolah. — Slovenski dijak odide na tuje visoke šole. Ondi se za nekaj let umakne našemu opazovanju. Ko se vrne v domovino, spoznaš takoj po licu našega kandidata na narodnem odru, a njegovo mišljenje te iznenadi, kajti v času, odkar ga nisi videl, navžil se je popolnoma liberalnega duha. Če si ga natančneje ogledaš in nekoliko z njim občuješ, zapaziš strmeč, da ga mrzi vse, kar je božjega; on veruje sicer v neko višje bitje, a protivi se, imenovati Boga v katoliškem pomenu besede. Vera zdi se mu deloma potrebna, cerkveni nauki prevsakdanji. Saj je vse to, rekel ti bode, le za priprost narod, to mora tako biti iz državnih ozirrov, a mi omikanci vsega tega ne potrebujemo. Da so te besede resnične, se žalibog vsak dan lahko prepričaš, ako občuješ z našimi novodobnimi pravniki, medicinci, učitelji itd., s kratka z novodobnimi sinovi almae matris universitatis. — In kako se to zgodi?

Komaj dojde slovenski abiturient na vseučilišče, vspeljejo ga starejši bratje njegovi v svoje narodno akademsko društvo, češ, to je domače ognjišče v tujini, kjer se bode s svojimi sobraty vsak dan zbiral in se ogreval, da bi se obvaroval pred sovražno potujčevalno silo. — Nedvomno lep je ta namen!

Da, vsak pristen Slovenec se mora zlagati z njim! A žalibog preenostransk je! Ognjišče, ki se mlademu visokošolcu priporočuje od njegovih sobratov, ni povsem domače ognjišče, kajti ogenj, ki gori na njem, je le naroden ogenj, med tem ko plapola na pravem domačem ognjišču katoliško-naroden plamen.

Da tedaj manjka na društvenem ognjišču naših vseučiliščenikov tega, katoliško srce našega mladeniča ogrevajočega ognja, na tem se mi spodtikamo in se zategadelj sklicujemo na naše katoliško-narodne visokošolce, da bi temu velikemu nedostatku skoro odpomogli.

Mi visoko čislamo naše vseučiliščno dijaštvo, saj vidimo tudi mi v njem naraščaj naše inteligence. A ravno to je vzrok, da zahtevamo od njega, da ne ostane le po imenu katoliško, marveč da se iz njega razvijejo moške, ki bodo tudi dejansko pokazali, da so si ohranili v srcu ono svetinjo iz otročjih let, ki jih bode v bodočnosti navduševala k delu sebi in drugim v korist.

Kam nas pripelje vzgoja naših visokošolcev na samo narodni podlagi, to nam pričajo današnje naše

žalostne domače razmere. — Saj so bili tudi voditelji naše liberalne stranke člani, da celó predstojniki imenovanim društvom, in ravno pri istih oledenelo, okamenelo je njih v prejšnjem času tudi za katoliško stvar goreče sree.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. marca.

Levičarji in Mladočehi. Neki monakovski list je dobil iz nemških poslanskih krogov s Češkega dopis, v katerem se razpravlja, pod katerimi pogoji bi bilo mogoče zližanje levičarjev in Mladočehov. Nemci ne zahtevajo od Mladočehov, da se slovesno odrekó češkemu pravu. Čehi pa tudi naj ne zahtevajo, da bi Nemci popustili svoje težnje po nemškem državnem jeziku. Ti veliki vprašanji se bode ta rešili še le v bodočnosti. Sedaj je najpoprej treba, da se vravna vprašanje narodnih manjšin, še le na tej podlagi bode mogoče delati za sporazumljenje v drugih večjih vprašanjih. V ta namen naj bi se razdelili okraj po narodnostih, vpeljalo proporcionalno zastopstvo manjšin v vseh zastopih na Češkem, v čeških okrajih naj se za češke vloge dovoli češki poslovni jezik. Mi ne verjamemo, da bi na tej podlagi bilo kako sporazumljenje mogoče. Kakor vidno, bi Nemci si le radi zagotovili v lep obliki prednost nemščine. Kakor vidno, bi v vseh krajih na Češkem za nemške vloge ostal nemški poslovni jezik, za češke češki le v čeških okrajih. V take pogoje pač Čehi ne bodo privolili. Če je Nemcem res kaj na sporazumljenju, bi se morali postaviti na stališče popolne enakopravnosti in češčini dovoliti iste pravice v nemških okrajih, kakor bi jih imela nemščina v čeških.

Levičarska spravljalnost. Plenarjev govor, s katerim je ponujal spravo Mladočehom, liberalcem ne bode mnogo koristil. Mladočehom je s svojim govorom Plenar res utrdil stališče, ali nemškim liberalcem ga je omajal. Nemški nacionalci dobili so zopet lepo priložnost za agitacije proti liberalcem. Njih listi sedaj pišejo, da liberalcem ni prav nič za nemštvo in ustavo, temveč le za židovstvo. Židom na ljubo pripravljene so zatajiti nemštvo in ustavo in Mladočehom podati roko. Vse njih dosedanje potegovanje za nemštvo in ustavo je bilo samo sredstvo, da so ohranili zaupanje svojih nemških volilcev. Ko bodo češki Nemci čitali tako sodbo o svojih zastopnikih, se pač zaupanje vanje ne bode utrdilo. Dosedaj so jim liberalci vedno pravili, da je nemštvo v nevarnosti od strani Mladočehov, sedaj pa nakrat Plenar ponuja liberalnim Čehom spravo. Tega priprosti nemški volilci pač na Češkem ne bodo mogli drugače tolmačiti, da so jih liberalci res slepili. Zatorej je pa pričakovati, da pri novih volitvah zgubé na Češkem liberalci nekaj mandatov, katere pridobé nemški nacionalci, katere nemško prebivalstvo sedaj zmatra za prave zaščitnike zatirane nemštva.

Huda debata je v ogerskem državnem zboru o proračunu učnega ministerstva. Predvečeraj je proračun zagovarjal grof Andrássy in odobral vladno cerkveno politiko, ali njegov govor pri somišljenikih ni napravil nobenega vtisa. Več pozornosti je vzbudil že poslanec Nagy, ki je obsodil ves vladno cerkveno politiko. Priporočal je, da naj se denar, ki bi se izdal za civilne matrice, rajši porabi za ljudske šole. Civilni šakon bi pospešil veraki indiferentizem. Vlada naj torej popusti ves cerkveno-politični program. Največji vtis je napravil Asbothov govor. Ta govornik je najprej zatrdil, da ves vladni cerkveno-politični program ne izvira iz potrebe, temveč vlada se le skuša izmotati iz zadreg, v katere jo je zamohtal Ozakyjev ukaz. Umestno je, da se razpišejo nove volitve, katere pa naj vodi vlada, od katere je pričakovati, da ne bođe pritiskala na volilce. Volitve bodo pokazale, da narod za civilni zakon ne mara. Vlada hoče jednotno vrediti zakonsko pravo, ali se pri tem ozira le na žide in protestante, na katolike pa ne. Vlada naj se varuje, da ne razprši s svojim postopanjem državo ohranujočih elementov. Učni minister je Asbothu takoj odgovarjal, ali ni se mu posrečilo, izbrisati velikega vtisa, katerega je napravil ta govornik.

Italijanski konzul v Drinopolju se je udeležil hožje službe ob papeževi petdesetletnici in pa banketa, ki so ga katoliki priredili pri tej priliki. Poslanec Pugliese je zaradi tega stavil v zbornici ostro interpelacijo. Minister vnanjih stvari, Brin, je odgovoril, da je konzul jako taktno postopal. Sicer bode pa on naročil generalnemu konzulu, da naj preiskuje ta stvar. Sreča je za konzula, da sedaj ne vlada Crispi. On bi ga gotovo kar odstavil. Znano je, da so 1888. leta bili odstavili rimskega župana, ker je častil papežu k petdesetletnici mašništva. Taki slučaj pač dokazujejo, kako svobodo pušča Italija papežu. Če tudi garancijski zakon zagotavlja papežu vladarske časti, ali vendar se že spodtikajo, če mu kak italijanski dostojanstvenik ob kaki slovesni priliki izkaže svojo čast. To vse pač najbolje dokazuje, kako svobodo imajo katoliki v liberalni Italiji. Monarhiji sovražni republikanci in socialisti se lahko dosti svobodneje gibajo, nego katoliki.

Sprememba bolgarske ustave in Rusija. Gledé na bolgarsko politiko je ruska vlada jako nedosledna. To nedoslednost je pokazala tudi s svojo izjavo proti premembi bolgarske ustave. Rusija ne priznava niti sedanjega kneza niti sedanje bolgarske vlade, potem za-njo itak ne more imeti kake veljave sklep, ki ga ukrene bolgarsko veliko sobranje pod sedanjo vlado in ga podpiše knez. Če so Rusi dosledni, bi morali odrekati sploh vsemu veljavo, kar sklene bolgarski zastop, v katerem so tudi rumelijski poslanci. Kadar se po ruskem mnenju naredi red v Bolgariji, tako vse zgubi veljavo, kar se je ukrenilo od zjedinenja obeh Bol-

(Dalje v prilogi.)

sv. očeta in ohranili vesele spomine na rimska sve-tišča.

V Rimu, na dan sv. Kazimira 1893.

Ignacij Žitnik.

I. Splošne opombe.

V Italiji se hitro in večkrat spreminja vreme, zato je treba previdnosti gledé na obleko. Zjutraj in zvečer je dobra lahka suknja, posebno pa, če razgret stopiš v cerkev.

Zmernost v jedi in pijači je prepotrebna, posebno opoldne. Pivo v Italiji je slabo. Voda v Rimu je dobra, a drugod slaba.

Vsakdo naj vzame seboj le najpotrebnejše reči, zaradi zločnosti in troškov; na italijanskih železnicah ni proste prtljage. Najboljši je priročni kovčeg, ki pa ne sme biti čez 50 centm. dolg, 30 ctm. širok in 25 ctm. visok. Železnični uradniki strogo pazijo na to. Na meji (v Vidmu) strogo pregledajo vso prtljago, posebno pazijo na smodke in tobak. Carina od smodk znaša per kg. 20 frankov. Orožje na meji konfiskujejo. Tudi od jedil (prekajenega mesa itd.) zahtevajo visoko carino.

Potnih listov navadno ne zahtevajo na meji, vendar ni odveč, ako ima vsakdo svoj potni list, ki je potreben, če hoče kdo na pošti dobiti priporočeno (rekomandirano) pismo.

Na vsakem večjem kolodvoru se dobi vozni red italijanskih železnic (indicatore ufficiali) za 1/2 franka

(50 cent.). Okrožni potni listi (Rundreisebillets) se dobivajo pri načelniku postaje. Okrožnega potnega lista naj nihče ne kupi v gostilni, kjer jih „lačni ljudje“ večkrat ponujajo potnikom po znižani ceni. Pred odhodom naj vsakdo dá podpisati poslujočemu uradniku svoj okrožni potni list do postaje, kjer misli izstopiti. Najbolje je, da jeden potnikov prevzame ta posel za vse, ki skupaj potujejo.

Ako se posreči odboru, izposlovati avdijenco pri sv. očetu, morejo priti gospodje duhovniki v talarju, svetni v črni obleki z belim ovratnikom ali v narodni noši. Ženske v črni obleki s črnim pajčolanom (pletenim robcem, ki se kupi v Rimu) ali v narodni noši. Vsakdo brez klobuka in brez rokavic.

Duhovniki morajo imeti seboj „Litterae commendatitiae“, katere mora podpisati generalni vikarij v Rimu, da morejo darovati sv. mašo. Strežniku pri sveti maši se plača 20 cent. = 4 solde, približno 10 kr. avstr. veljave, cerkveniku nič. Vsakteri pa rad vzame mal dar. Ker bode v aprilu mnogo božjepotnikov v Rimu, naj se vsak duhovnik že jeden dan prej oglasi v bližnji cerkvi, kjer želi darovati sv. mašo, da pride gotovo na vrsto o pravem času. Vsaj do 8. ure naj bi vsakdo opravil sv. darilo, da mu ostane dovolj prostega časa.

Vsakdo naj se preskrbi z italijanskim denarjem. Menjalnice so v vseh večjih mestih; v Rimu poleg drugih: Schmidt & Co., Via della Vite 7.

Jedna italijanska lira velja 47 kr. avstr. veljave, 1 lira = 100 centezimov;

5 centezimov = jeden sold (un soldo);

25 centezimov = pet soldov (cinque soldi);

50 centezimov = pol lire (mezza lira);

centezimov je malo v prometu; navaden bakren drobiž je „soldo“, ki velja nekaj več, ko naša dva krajcarja, in večji za 10 centezimov. Pol-lire in lire so od srebra. Papirnat denar velja po 5, 10, 25, 50, 100 lir. Na denar naj vsakdo pazi, ker italijanski uzmoviči so predrzni iz zviti.

2. Vožnja.

Posebni slovenski romarski vlak po znižani ceni pojde iz Maribora v ponedeljek, dne 10. aprila t. l., ob 9. uri dopoldne, iz Ljubljane isti dan ob 1 1/2 uri popoldne, iz Gorice ob 7 1/2 uri zvečer ter pride v Rim v torek ob 1/2 3. uri popoldne. Udeleženci se bodo sprejemali na postajah med Mariborom in Gorico, udeleženci s Koroškega tudi v Vidmu (Udine). Vožnja v Rim bode skupna in naravnost preko Nabrežine, Gorice, Vidma, Mestra, Padove, Bolonje in Florence. Vožnja nazaj je mogoča posameznikom z vsakim rednim vlakom, torej tudi z brzovlakom, v teku 30 dni po isti progí, ali pa preko Folinja (Foligno), Ankone, Riminija, Bolonje in Benetk. Kdor si bode hotel iz Rima iti ogledat Napulj, Pompeji, Vezuv in otok Kapri, dobil bode vozni list po znižani ceni. (Dalje sledi.)

garij. Smešen je torej vsak ugovor proti premembi bolgarske ustave, ko se po ruskem mnenju niti veljavno ustava v Bolgariji premeniti ne more. S tem, da je ruska vlada priobčila neko izjavo proti premembi ustave, je le nekako indirektno priznala sedanje stanje v Bolgariji za zakonito, kakor tudi takrat, ko je od bolgarske vlade zahtevala odškodnino. Še nekaj tasih slučajev, pa bodo Bolgari lahko rekli, da Rusija priznava kneza Ferdinanda.

Panamska aféra. Obravnava, ki se je začela zaradi podkupljenja v panamski aferi, bode trajala 12 dni. Povabljenih je že nad 50 prič, nekoliko se jih pa še povabi. Med drugimi je povabljen Andrieux, o katerem se pričakuje, da kaj posebnega izpove. Kakor znano, vé Andrieux za 108 podkupljenecv in se je izrazil, da jih bode razglasil malo pred volitvami. S to obravnavo pa stvar še ne bode končana. Imela bode politične posledice. Freycinet in Floquet in še več drugih političnih vodij bode ž njo kompromitiranih in se bodo morali umakniti iz političnega življenja. V Parizu govori se celo, da se že majo stol predsedniku republike. Še celo neredov se je bati. Pri sedanjih razmerah je vse mogoče. Narod je zgubil zaupanje v vse francoske naprave. Iz francoskih hranilnic jemlje se denar in odpošilja v angleško banko, kjer bode varen. Denarja iz francoskih zvezdcev ne jemlje le priprosti, temveč tudi izvedeni ljudje, kar kaže, da se boje kacega prevrata.

Socijalne stvari.

Naše železnice.

Govor gosp. poslanca kanonika Karola Kluna v drž. zboru dne 7. marca.

II.

Pa še na nekaj moram opozoriti. Če je kak kraj tako srečen, da ima železnico, bode mu železnica še-le tedaj prav koristila, ako ustreza potrebam prebivalstva in prometa in njeno porabo olajšuje. V ta namen mora železnično osobje znati jezik naroda, da ž njim more brez težave občevati (Prav res!), narod mora v postajah spoznati svoja domača, navadna in prvotna imena, da vé, kje da je, kam naj pošlje to ali ono blago.

Nikakor ni narodna pretiranost, ni mržnja ali sovražnost do drugega naroda ali jezika, če zahtevamo, da mora železniško osobje znati jezik naroda, da se v tem jeziku morajo izdajati vozni listi itd., v tem jeziku označiti postaje, da so napisi na poslopih v narodnem jeziku in se v tem jeziku izklicujejo postaje.

Imena so pri nas tako različna od nemških ali italijanskih prevodov, da jih v mnogih slučajih niti najspretnější jezikoznanec ne pogodi. Tako se imenuje postaja Kranichsfeld na južni železnici po slovenski Račje, Rann Brežice Markt-Tüffer Laško, Lichtenwald Sevnica, Franzdorf Borovnica, Adelsberg Postojina itd. Če navaden kmet se vozi po železnici in sliši klicati popolnoma tuja imena, se mu lahko pripeti, da ob pravem času ne izstopi in vsled tega zgubi čas, si nakopije še druge sitnosti in ima po vrhu še gmotno škodo. Če kdo pošlje kako blago pod znanim imenom, se lahko zgodi, da blago ne pride na določeni kraj, ali pa pride prepozno in večkrat že sprideno. Moj somišljenik gosp. poslanec dr. Ferjančič je lani navedel drastičen vzgled, ko je pošiljatev sadja namenjena za Kamnik na Kranjskem se v Trstu oddala z določenim krajem „Kamnik“, se zapoznala in še-le spridena prišla na določeni kraj.

Zatorej moramo vedno in vedno zahtevati od visoke železniške uprave, da skrbi za to, da se na postajah ne le na Kranjskem, temveč tudi na Primorskem, na Koroškem in Štajerskem v onih krajih, koder stanujejo Slovenci, nastavi slovenščine večše osobje, da se izdajejo naznanila, napisi, vozni listi itd. v obeh deželnihih jezikih, postaje označujejo po prvotnem slovenskem imenu, napravijo slovenski napisi na poslopih in se prihod vlakov tudi v slovenščini izklicuje.

Če zahtevamo od državnih železnic in deželnihih železnic na Štajerskem, da se ozirajo na potrebe prebivalstva, želimo to tudi od zasebnih železnic, posebno od c. kr. privilegovane južne železnice, ki je jedna najvažnejših železnic avstrijskih in posebnega pomena zlasti za južne dežele.

Seveda imamo proti tej železnici vse drugo stališče. Pri državnih in deželnihih železnicah se lahko

sklicujemo na svoje utemeljene pravice. Južna železnica je pa zasebno podjetje z avtonomno upravo in zatorej moremo apelovati le na umestnost in naklonjenost in jo torej moremo le prositi. Priznati moramo — in to je nedavno moj prijatelj in tovariš, gospod poslanec Povše, izrečno naglašal — da južna železnica v več ozirih kaže našemu prebivalstvu svojo naklonjenost, in tudi naši listi priznavajo, da južna železnica ni nasprotna našim narodnim zahtevam. (Prav res!)

Tako se izrečno pravi v poslednjem času izdani instrukciji za transport v delu A., član 7, stran 11 (čita):

„Kakor hitro se kak vlak popolnoma ustavi na kaki postaji, imajo sprevodniki klicati glasno in razločno v jezikih v deželi navadnih ime postaje in čas obstanka.“

Na Kranjskem se to tudi v resnici izvršuje, slovenščina pa ni samo na Kranjskem, temveč tudi na Primorskem, Štajerskem in Koroškem oficijalno priznani v deželi navadni jezik, ali v teh deželah se ne ravna po tej instrukciji in postaj ne izklicujejo tudi v slovenščini, temveč le v nemščini in italijanščini. Upravo južne železnice moramo opozoriti na to nedoslednost in jo prositi, da gleda, da se v omenjenih deželah dotična instrukcija ravno tako izvršuje kakor na Kranjskem, da se na Štajerskem, Koroškem in Primorskem v krajih, koder bivajo Slovenci, označujejo imena postaj v slovenščini in tudi na postajnih poslopih napravijo slovenski napisi.

Novotarija bi to ne bila. Takoj potem, ko se je bila južna železnica dodelala in je bila še v drž. upravi, so se bila napravila vsa naznanila za ljudstvo, svarilne table in napisi v obeh deželnihih jezikih, ali pozneje se je to seveda odpravilo. Tako je južna železnica zadnji čas imela v rabi tudi dvojezične blankete, ki so se šele v novejšem času, ne vem zakaj, morali umakniti jednojezičnim.

Vino. „Zurnal vinodjelija“ pripoveduje v svojem zadnjem listu, kako se pači vino in koliko se ponarejenega vina samo v Moskvi napravi. Po vseh železničnih progah dobiva na leto Moskva 510.600 pudov vin in izvažga ga na leto 676.900 pudov. Koliko ga pa velemesto samo zase porabi, Bog vé. Žalibog ni Moskva jedina te vrste!

Nemarnost. Za Boko Kotorsko je dovoljeno, kakor smo že pisali, da smejo posaditi 1.200.000 strokov tobaka. Posamniki so se nato jeli oglašati, po koliko bi vsak mogel vsprejeti. A dosedaj se jih je oglasilo le za 523.000 strokov in deželni odbor je prav pred kratkim opominjal občine, naj one vplivajo na to, da bi vsled take nemarnosti siromašnemu narodu vlada ne vzela vse pravice gojiti tobaka. Pozna se Kotorec, da so naše krvi!

Starešinstvo -lstarske posojilnice u Puli doposlalo nam je izvestje o delovanju ondotne posojilnice v upravnem letu 1892. Prometa je imela mlada posojilnica 164.014.70 gld. Razposodila je v tem letu denarja 63.806.23½ gld. Boriti se je temu denarnemu zavodu z mnogimi neprilikami, zlasti ga ovirajo in zatirajo v napredovanju laški nasprotniki. Vkljub temu pa je minulo leto delovala posojilnica blagodejno in rešila mnogo slovanskih posestev, da niso prišla Lahonom v last; morala je pokupiti mnogo posestev svojih zadolženih zadružnikov, katere jim bo vrnila, kadar ji poplačajo kupnino in troške.

Izseljevanje priseljencev. Nemški priseljenci v Saratovski in Samarski guberniji na Ruskem so se jeli precej številno izseljevati v Ameriko. Na prihodnjo zimo še mnogi obetajo prav to, če si bodo z dobro letino zaslužili voznino.

Tujci v Rusiji. Vsako leto povprek prihaja do 800.000 inozemcev v Rusijo, da se ondi naseli. To velja že dolgo časa. V l. 1872—1882 samo je priselilo se jih nič manj, nego 9.458.000.

Kolera je pobrala v Rusiji l. 1893, kakor poroča „Praviteljski vjestnik“ 260.000 ljudi; zbolelo pa jih je za njo 550.000.

Advokati ruski. Ruski listi so jeli zadnji čas mnogo pisati o tem, da se pripravlja v pravnem ministerstvu preosnova za advokate. Vsi vprek zatrjujejo, da je advokatski stan pri njih že jako propadel. Način, kako posamniki lové zase ljudi in z vsami sredstvi hočejo na naglem obogateti, je dokaz, da pravnost advokatov zginja. Zato menda hoče ministerstvo najpreje uvesti gotovo število advokatov

za posamezne pokrajine in tudi določiti število njihovih pomočnikov; potem pa hoče advokate podrediti nekakšni kontroli sodnijski. Državno pravdnštvo bi imelo pravico potem takem razmotravati vse ukrepe advokatskih zbornic in vložiti protest vselej, kadar bi se mu ne zdeli pravilni. Vzlasti bi bilo to važno, kadar advokatske zbornice same preiskujejo kak disciplinarni prestop advokatov; nobene stvari bi ne mogli prezreti in če bi jo, vstavil bi se jim državni pravdnik.

Korintski prekop. Kakor poroča „Italie“, se odpre 23. aprila korintski prekop. Ferdinand Lesseps je tudi pri tem delu sodeloval; že večkrat je bila velika nevarnost, da se vse ne podere. Prvo društvo je izgubilo ves svoj kapital; sestavilo se je drugo in res srečno dovršilo svojo namero.

Slovstvo.

„Stanley in njegovo potovanje po Afriki“ V Ljubljani. Tiskali in založili J. Blasnik nasledniki 1892. S tem naslovom prejeli smo knjižico, katere nam na 122 straneh slika v 21 oddelkih potovanje Stanley-jevo po Afriki. Mi nočemo tu presojati, je li po tem, kar smo čitali o Stanley-ju in njegovem ravnanju s sužnji, vreden, da se slika tudi v našem jeziku kot nekaj junak, omenimo le, da je v knjižici nakopičenega mnogo tudi zanimivega gradiva. Jeziku se pač pozná, da je knjižica skrojena po nemškem izvirniku. — Cena knjigi je 20 kr.

„Izvestja“ muzejskega društva za Kranjsko. Vrejuje Anton Koblar. — Vsled sklepa občnega zbora izhajajo „Izvestja“ muzejnega društva vsak drugi mesec v sešitkih, obsegajočih 2—3 tiskane pole. Sedaj je izšel I. sešitek teh „Izvestij“, katerim je namen, ozirati se v prvi vrsti na domoznastvo Kranjske, potem pa tudi na sosedne dežele, katerih prebivalci so s Kranjci po rodu in zgodovini v tesni zvezi. — Prvi sešitek prinaša to-le vsebino: 1. S. Rutar: „Gradišče in gomile na gori sv. Magdalene pri Šmariji“; 2. S. Rutar: „Slovensko-nemška starinoslovska terminologija“; 3. J. Scheinigg: „Slovenska osebnostna imena v starih listinah“; 4. dr. Fr. Kos: „Slovenski manus in slovenska ‚boba‘“; 5. A. Koblar: „Drobtinice iz furlanskih arhivov“; 6. S. Robič: „Kranjski mahovi“. — Tem lepim vednostnim razpravam sledé razni zanimivi mali zapiski. — „Izvestja“ seveda se tiskajo pri Kleinmayr in Bambergu, ker bajé ni gospodom muzejnega društva za slovenske knjige znana nobena slovenska tiskarna v Ljubljani!

„Vostočni sbornik“ piše med drugim tudi o „Vesni“ tako le: „Vesna“ — tako se imenuje novo glasilo slovenske akademične mladine na Dunaju. „Vesna“ izhaja od 1892. leta po jedenkrat na mesec. List je izvrstno vrejevan in se drži popolnoma hladnokrvno, objektivno in taktično do napadov, ki se sipljó nánj od obeh glavnih slovanskih strank. Antipatija klerikalcev do „Vesne“ je jako razločljiva, ker „Vesna“ širi v bistvu ravnostista načela, kakor „Slov. Svet“ g. Podgornika. Med sotrudniki „Vesne“ jih je nekaj, ki so vidno dobro poučeni v ruskem jeziku in slovstvu. Jako stvarno je n. pr. napisan kritični članek gosp. Kogej o prevodih z ruskega na slovenski jezik, iz katerega se vidi, da navadni prevajalci z ruskega jezika jako po vrhu znajo ruski jezik in si pomagajo pri prevajanju z nemškimi prevodi. Da slovenski liberalci niso za novi list, nam je nerazumljivo: vodje te stranke očitno nimajo nobenih določenih načrtov in smerij. Boj „Slov. Naroda“ z „Vesno“ je boj dné s svetlobo. A število privržencev „Vesni“ vidno raste od dné do dné. V tolažbo vsakega resničnega domoljuba se je pokazalo, da mladež akademična ni še okužena ni gniliim ozračjem latinizatorskega fanatizma, ni z liberalnim don-kihottstvom, ki je privelo Slovence do takih pojavov v političnem življenju, kakor je bil znani „katoliški shod“ ki se je nedavno vršil v Ljubljani v znamenju Mahniča. — Neki dijačič, brez dvojbe „Vesni“ sotrudnik, skuša v tem proizvodu svojega ruskega znanja odpreti svojim visokim idejam pot v vseslovanski svet. Nismo poklicani, braniti liberalcev in njih „dné“; za izraze „liberalno don-kihottstvo“ in za poklone, da liberalci naši nimajo nobenih določenih načrtov, se zahvalite drugi. — Za nas je dovolj, če izjavljamo, da se kažejo med našimi neklerikalei slaba znamenja — zánje. Sedanji narodno-napredni tabor bo imel kmalu nasprotnike iz svoje srede v javnosti,

kakor jih ima že obilo na tihem. Ze dolgo se prikazujejo novi junaki, in zdí se nam, da izvršujemo samo kolegijalno dolžnost, če kličemo: „Pozor, go spodje, v jedinstvi je moč! Če se razdružite, Vas bo kmalu konec!“

„Bogorov“. V Sofiji je koncem minolega leta umrl bolgarski pisatelj „Bogorov.“ On je že 1846. leta v Lipsiji izdajal časopis „Bolgarski Orel“ in potem v Carigradu „Carigradski Vjestnik“. Spisal je tudi pred dvajsetimi leti francosko-bolgarski in bolgarsko-francoski slovar, katero delo je bilo o svojem času velike vrednosti. Potrebam sedanjega časa več ne zadostuje, ker se je bolgarsko slovstvo, zlasti znanstveno, s tega časa močno razvilo.

Cerkveni letopis.

Misijon na Studencu pri Krškem.

Iz Studenca se nam poroča: Čas od 25. febr. do 6. marca t. l. bil je za našo faro večednevni praznik. Naš skrbni gospod župnik udeleživši se v pretečenem letu misijonov bližnjih far, sklenil je tudi domači fari prirediti misijon, ter je naprosil za to pred. gospode ljubljanske lazariste, ki so rade volje ustregli ter prišli k nam na dan sv. Matije. Domači gospod župnik pripravil je svoje župljane že dolgo časa na to pobožnost. In tako so gg. misijonarji nadaljevali s svojimi izbornimi, prepričevalnimi in v srce segajočimi govori, katerih se je vse staro in mlado udeleževalo. Ljudstvo je hitelo od blizu in daleč k tej redki pobožni slavnosti v tolikem številu, da je bila cerkev premajhna. Vso slavnost je pa poveljevalo lepo cerkveno petje, katero se tu prav pridno goji z moškimi močmi. — Razven gg. misijonarjev so še prav pridno spovedovali gg. župnika svetoduški in domači, ter č. oče kapucin iz Krškega.

Praznični dnevi so nam le hitro pretekli in prišel je sklep sv. misijona. Lep spomladni dan nas je zbral k skupnemu sv. obhajilu. Popoldan ob 3. uri bil je slovesen sprevod z Najsvetejšim, katerega je vodil prečastiti gosp. dekan z obilno asistenco. Zbralo se je na tisoče ljudstva, šolska mladina z učiteljema in zastavo. Sprevod je bil veličasten in v najlepšem redu; posebno lepo je bilo gledati dolgo vrsto z venci okinčanih učenk in tudi odraslih deklet; pa tudi okna bila so zelo oklepšana in razsvetljena. Vse je pobožno molilo in vidilo se je, da je vsa fara telesno in duševno praznično oblečena. Minuli so vsi obredi sv. misijona, prišel je večer in ločili smo se ter vrnili v tistem veselju in nekako prerojeni na svoj dom. Čul si iz mnogih ust besede: Prezgodaj je minulo, Bog ga nam daj še dočakati! Kako je bilo pa ljudstvo v tem času res vneto za vse sveto, se ne dá popisati. Le težko se je ločilo od častitih gosp. lazaristov. Pa tudi gg. misijonarji so nas zapustili s popolno zadovoljnostjo, katero so izrazili ključerjem, udom krajnega šolskega sveta in vodji šole, kateri so se jim poklonili po končanih duhovnih vajah ter se v imenu vseh faranov dostojno zahvalili za njihov trud pri pretežavnem poslu.

Konečno pa izrekamo vsem onim, ki so pri tem rajskem veselju sodelovali, srčno zahvalo s pristavkom, da bi seme, katero se je sejalo v tem postnem času, rodilo v naših vernih srcih obilega sadu.

Udanostne izjave.

Udanostna izjava občine Bled:

„Radostno se pridružimo odborniki županstva blejskega navdušenim izjavam, ki prihajajo Vaši knežji milosti od vseh strani naše slovenske domovine. — Naj so te izjave krepak odmev vernega naroda, ki obsoja zlobne napade na svojega višjega pastirja!“

Mnogo jih je, ki se imenujejo voditelji slovenskega naroda, ki stopajo v krog postavodajalcev v njegovem imenu, ki delajo javno mnenje v njegovem imenu, toda niso napolnjeni njegovega duha, njegove žive vere in udanosti do sv. cerkve, pač pa so napolnjeni tujih pogubnih nazorov, ki se v narodu nikdar ne bodo vdomačili. Zato tudi njih ravnanje nikakor ni izraz narodove volje, temveč le žalosten dokaz, kam pripelje človeka puhla omika, ako je ne prešinja blažena moč sv. vere.

Stolica sv. Maksima bila je narodu slovenskemu vsikdar zvezda-voditeljica na potu njegovega razvoja. Za njo je vedno hodil, na njo se oziral, od nje je dobival svitlo žarke sv. vere in prave narodne prosvete. Ta tesna zveza se tudi v prihodnje ne bode

pretrgala navzlic hudobnim nakanam nekaterih vetrnjakov. Saj dobro vémo, da nam od tamkaj dohaja le čista resnica, katera naš narod le oblažuje ter ga časno in večno osrečuje.

Županstvo na Bledu, dne 17. januarja 1893.

Jan. Valant, Jan. Zupan, Jan. Dolar, Vikt. Klinar, občinski svetovalci; Jan. Mallner, Jos. Razboršek, O. Wölfling, Alojzij Žerovec, And. Potočnik, Fran. Zalokar, Ant. Vovk, Ivan Berlic, Tom. Vidic, odborniki.“

Udanostna izjava občinskega zastopa na Trati v Poljanski dolini:

„Nepopisno nam že presedajo psovke, s katerimi laži-liberalci neprenehoma blatijo Vašo prevzvišenost, v kateri mi ljubimo in spoštujemo svojega od Boga nam poslanega nadpastirja in vodnika. Zato se odločno in slovesno protivimo vsem neosnovanim napadom na Vašo prevzvišeno osebo, naj pridejo od katerekoli strani, zakaj nasprotniki Vaši so tudi nasprotniki Onega, katerega namestnik ste, in v katerega mi živo verujemo, — Boga; te vere pa ter ljubezni in zaupanja do Vas si ne damo vzeti. — Kakor se hribi in gore, na katerih prebivamo, ne umaknejo in ne upognejo, prav tako stanovitna in neomahljiva je tudi naša pokorščina in otročja udanost do premilega nam škofa Jakoba, katerega naj Bog obrani še dolgo vrsto let!“

Občinski zastop na Trati, dne 29. januarja 1893.

Gregor Jezeršek, župan; Jos. Sinkovec, Mart. Brenc, Fr. Jenko, svetovalci; Mart. Stalir, Jak. Jenko, Jan. Subic, And. Kumer, Fr. Ferlan, Ant. Dolinar, Jos. Demšar, Ant. Šraj, Blaž Čadež, Ant. Uršič, Jan. Bogataj, odborniki.“

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. marca.

(Deželni zbori), kateri še niso rešili proračuna za l. 1893. se skličejo po velikonočnih praznikih ter jim je čas zborovanja določen do srede maja.

(Udanostno izjavo) poslala je nadalje prevzvišenemu g. knezoškofu ljubljanskemu občina Planina nad Vipavo. Slava!

(„Vse, kar je prav!“) „Slov. Narod“ zaradi zadnjega državnoborskega govora o južni železnici strastno napada državnega poslanca kan. Klun-a. Se le ta govor ga je prepričal, da je posl. Povše dne 2. t. m. govoril o južni železnici zares temeljito, kakor rečeno, zares temeljito in vseskozi opravičeno. To sedaj prizna „Narod“, ki pa za ta zares temeljit, vseskozi opravičen govor poslanca Povšeta ni imel do sedaj ne ene pohvalne besede v svojih državnoborskih poročilih. Že to označuje v tem oziru jako strankarsko postopanje „Narodovo“. — Gledé vsebine govora poslanca Klun-a, kjer je govoril proti posl. Gessmannu, ne bomo se prerekli z „Narodom“, to naj stori, ako se mu potrebno zdi, gosp. poslanec sam. Moramo pa odločno zavrniti le nekaj grdih neresnic, katere je nakopičil „Narod“ v svojem članku „Nepoklican zagovornik“ proti poslancu Klun-u. „Narod“ namreč piše: „Mi pred vsem ne uvidevamo, kako pride slovenski poslanec, kateri je molčal, dosledno molčal tedaj, ko je šlo za slovensko šolstvo in pravosodje, za težnje zatiranih koroških in primorskih Slovencev itd., mož, ki sploh dosledno molči, do tega, da zastavi svojo besedo v korist židovski družbi.“ Pri tem bi vendar zaklicali člankarju „Narodovemu“: Vse, kar je prav! — Vsak Slovenec, ki se briga za politiko, vé, da je izmed slovenskih poslancev uprav poslanec Klun največ in največkrat govoril v državnem zboru o slovenskem šolstvu, o težnjah zatiranih koroških in primorskih Slovencev itd., da torej njemu očitati, da o teh zadevah molči, dosledno molči, to je grda krivica, ki se godi poslancu Klun-u. — Neresnične so tudi nastopne besede „Narodove“: „Le v uvodu in mimogredé omenil je, da imamo Slovenci gledé železnice tudi še nekaj jezikovnih in drugih pritožeb, v ostalem pa je bil njegov govor — servilen slavošpev židovski južni železnici.“ — Že v drugič prinaša danes „Slovenec“ ta govor poslanca Klun-a, in vendar še ni nobene besede o zagovoru južne železnice. Torej pač ni le „v uvodu in mimogredé“ govoril o jezikovnih in drugih pritožbah! — Le vse, kar je prav!

(Civilni zakon in „Slov. Narod“.) Zvest svojim liberalnim načelom zopet sinoči poroča „Narod“ o zasedanju ogerske zbornice tako-le: „Debata o cerkveno-političnih vprašanjih traja še vedno in reči se sme, da jo vodijo liberalci jako srečno in uspešno. Zagovorniki civilnega zakona so pridobili močno zaslonbo v izjavah naučnega ministra grofa Csaky-ja; to je nasprotnike vladnega programa uničilo, ker je sedaj dokazano, kako dvomljivo ulogo so igrali nekateri škofje gledé naredeb o krstnih maticah. Liberalci razširjajo ta govor po vsi deželi. Na podlagi te nove situacije smeti je pričakovati, da bo krona odobrila cerkveno-politične zakone, ako se sklenejo.“ — Tako „Narod“. Et meminisse juvat, vzlasti kadar pride „Narod“ zopet s svojimi „katoliškimi frazami“ na dan.

(Prezentacija.) Za faro Ježico pri Ljubljani je prezentovan č. g. Simon Zupan, katehet pri č. gg. uršulinkah v Škofji Loki.

(Družba sv. Mohora pa „Corriere di Gorizia“.) „Corriere“ od četrta izliva ves svoj židovski žolč na bratovščino sv. Mohora, češ, družba sv. Mohora je „politična družba“ in kot taka nedostopna dijakom, katerim je postavno zabranjen vstop v politične družbe. Ko bi „Corriere“ odprl letošnji „Koledar“, čital bi stran 154., § 1., to-le: „Namen družbi sv. Mohora je: Podpirati pobožno, lepo obnašanje in ohranjanje katoliško vero med slovenskim ljudstvom. V ta namen se bodo na svetlo dajale med Slovenci dobre katoliške bukve.“ Vprašamo „Corriere-a“, veleučenega poznavatelja družbe: Imajo li politične družbe namen, „podpirati pobožno, lepo obnašanje — ohranjanje katoliško vero — — — izdajati dobre katoliške bukve“?! Po „Corrierejevem“ modrovanju se bratovščina sv. Mohora zove „politična družba“. Celó v cerkvenih bratovščinah išče resnicoljubni „Corriere“ slovanske propagande, panslavizma! Udje bratovščine sv. Mohora imajo dolžnost, moliti „Očenaš“ itd. „Corriere“ pozna politične družbe, v kateri je dolžnost udov, moliti, n. pr. družba svetega Mohora. Učeno! Udje bratovščine sv. Mohora imajo pravico do raznovrstnih odpustkov. Po „Corrierejevej“ pameti imajo družniki političnih družb (à la „Lega nazionale“) pravico do odpustkov kot družniki političnih družb. Ubogi laški čitatelji, ki iz tega kolomona zajemajo svojo versko in politično modrost! ki iz tega kalnega vira pozvedajo slovenskih novosti! Kaj čudo, da vedno bolj plamti odtujenost med raznojezičnimi sosedoma?! Videant consules — — —

(Imenovan) je č. g. Andrej Tabaj, naš rojak iz St. Andraža pri Gorici, veroučiteljem na c. kr. deški vadnici v Gorici.

(Semenj v Žireh) je bil kakor se nam poroča sredpostno sredo prav dobro obiskan. Živine so ljudje prignali blizu 700 glav: zlasti je bilo videti mnogo lepih volov in krav. Tudi kupčija je bila precej živahna posebno za boljše volé. Prišli so kupci tudi iz Ljubljane, gotovo bodo drugič tudi prišli, ako bode na prodaj vedno lepa živina. — Gledé zidanja nove cerkve nam poroča dopisnik, da sedaj še niso vsi jedini, ali naj se nova cerkev zida na novem ali na prostoru, kjer stoji sedanja cerkev. Zeleti je, da se to navskrižje kmalu in z lepa poravna, da se bode prej ko mogoče začelo z zidanjem nove cerkve, katere smo zares zelo potrebni.

(† Andrej Robič.) Z Rifenberga: Dne 3. t. m. umrl je previden s sv. zakramenti za umirajoče bivši župan g. Andrej Robič. Mož dasi že v 74. letu starosti, bil je še krepak, ali zadnje dni njegovega življenja napadla ga je huda pljučnica kot posledek influence in tako spravila v šestih dneh blagega moža na mrtvaški oder. Vest o njegovi bolezni in smrti se je hitro razširila, ker pokojni je bil daleč okrog znan in spoštovan zlasti pri svojih občanah, katerim je županoval blizu 24 let. Njegov pogreb je dovolj pričal, kako znajo spoštovanja vrednega moža čislati. Pokojni ni obiskoval v svoji mladosti nobene šole razven domače, vendar se je s svojim bistrim umom visoko povzpél, bil je namreč vešč razven slovenskega tudi nemškega in laškega jezika v govoru in pisavi, zato je bil večkrat kot možpoštenjak voljen županom. Njegove zasluge znali so ceniti tudi viši krogi, tako mu je podelil Nj. Veličanstvo presvetli cesar srebrni križec za zasluge, prejel je mnogo častnih priznanj za svoje javno

delovanje, tako n. pr. tudi od Nj. c. k. visokosti nadvojvode Albrehta in drugih. Ko načelnik okr. cestnega odbora za ajdovski okraj se je močno trudil, da bi ceste vravnal in tako omogočil promet ter olajšal ljudem in živini trud. Pogreba, kateri je bil 4. t. m. popoldne, udeležilo se je mnogo obdinstva in med tem mnogo odličnih oseb od blizu in daleč. Starešinstvo, cestni odbor, veterani, c. kr. okrajno sodišče, davkarija so bili častno zastopani, da skažejo pokojnemu zadnjo čast. Trije krasni venci, katerih prvi je bil od domače družine poklonjen ljubljensku in skrbnemu očetu, drugi od Rifemberžanov svojemu bivšemu županu in tretji od cestnega odbora svojemu načelniku, krasili so krsto. Pogreb je vodil č. g. župnik brezoviški z asistenco treh gg. duhovnikov. Peveci so pod vodstvom svojega učitelja g. Poniža zapeli žalostinke na domu pokojnega, v cerkvi in na grobu. Po dokončanih obrednih molitvah spominjal se je ranjcega gospod župnik v jedrnatih besedah s primernim govorom ob njegovem grobu. Solzo si videl v marsikaterem očesu, ko ga nam pred očmi sprejme tihi grob. Peveci še enkrat zapoje, potem smo se pogreboči razšli s tiho žalostjo in gorečo željo v srcu, naj mu Bog podeli večni mir in da večna luč naj mu sveti.

(Iz Celja) dobili smo danes še nastopni dopis o stvari na kratko že včeraj omenjeni: Evo Vam, kratek obria o življenju v „najbolj zloglasnem“ mestu Avstrije, in to v „nemških“ kulturonosnih krogih: Na gimnaziji so si nemški profesorji v laséh, da skoro vsak teden prihiči nadzornik Zindler iz Gradca preiskovat in mirit. Profesorji se mej seboj denuncirajo huje kakor dijaki. Dijaki se skrivaj vzamejo na „protokol“ zoper profesorje. Ravnatelj, spisovalec slovenskih učnih knjig, se z nemškimi dijaki udeležuje o postnem času soboto po noči plesne veselice, na kateri se uganjajo neslane burke, katere se morajo pametnemu človeku studiti. (Rožni venec se je na nesramen način osmešil.) Zjutraj ob sedmih, ko verno ljudstvo vre iz cerkve in v cerkev, srečavajo po ulicah našemljene in omahujoče postave, moške in ženske, tako da strmeče kmečko ljudstvo postaja in ponočnjake nazivlje: Od kod pa prihajate norci? In take veselice se udeležuje „cvet“ celjske nemške omike. Ali naj še več popišem? Bo menda za enkrat dovolj. Sram nas je bivati med takim ljudstvom.

(Pojasnilo.) Včerajšnji, dne 10. marca izšli „Sl. Narod“ prinesel je v celem obsegu od mene zahtevani popravek gledé zadujega shoda konservativnega obrtnega društva. Poročal je namreč neresnično, da sem jaz predlagal, naj bodo v Ljubljani gostilne zaprte ob 11., kavarne pa ob 12. uri. Res pa je bilo, da je g. Kregar predlagal, naj se gostilne zapirajo ob 12., kavarne pa ob 1. uri. Izvzete so gostilne, ki prenočujejo tujci. Naposled pa je „Narod“ dostavil svojo učeno „opombo uredništva“, češ: tako se je godilo, kakor je „Narod“ dne 7. marca o imenovanem shodu poročal, ker njegov dobro poučeni poročevalec, ki je bil informiran od jako (sic) zanesljive in verodajne strani (?), tako trdi. Resnici na ljubo pa opozarjam „Narodovega“ poročevalca, naj se obrne do prisotnega magistratnega zastopnika g. Bobida na shodu, kateri mu bo povedal, da se je pri zborovanju godilo tako, kakor sem jaz v popravku navedel in da je bil tedaj „Narodov“ dopisnik jako slabo in lažljivo informiran. „Narod“ tudi imenuje to stvar premalenkostno, da bi se bavil ž njo. Stvar pa ni tako malenkostna za obrtni stan, kajti „Slov. Narod“ bi sicer gotovo ne bil poročal o tem sklepu konservativnega obrtnega društva, ker o drugih vedno trdovratno molči, baveč se sveda le z „visoko politiko“.

Jožef Begali,
predsednik kons. obrtnega društva.

(Slepar.) Iz Beljaka poroča „Mir“: V frančiškanski samostan v Beljaku je prišel neki slepar prosit prenočišča. Kazal je neko arabsko pisanje in se delal kakor bi nič nemški ne znal. „Arabec“ pa se je zdel mnihom vendar sumljiv in poslali so po redarje. Tem pa se je hotel tujec celo z revolverjem ustaviti. Izkazalo se je, da je neki slepar z Nemškega.

(Slovenski potovalni učitelj dr. Kramar) je dne 19. febr. govoril o živinoreji v Železni Kaplji. Bilo je precej kmetskih poslušalcev, ker so že preje zvedeli, da bo govor slovensk.

(Srebrni trdnjaki po 2 gld. in po 25 kr.) sprejemajo se le še do 31. maja t. l. pri c. kr. blagajnicah. Pozneje se bode izplačevala samo njihova srebrna vrednost.

(Opravičena globa.) Tinjska fara na Koroškem je naložila po 10 gold. globe takim, ki žive v divjem zakonu.

(Duhovniške vesti iz tržaške škofije.) Prečast. gg. Fr. Črne in Iv. Butignoni imenovana sta od mil. škofa kot komisarja za krščanski nauk, prvi za c. kr. srednje šole, za akademijo in navtiko, drugi za mestne srednje šole, g. K. Mose pa kot komisar za ljudske šole v Trstu. — Veleč. gosp. P. Marchio, kanonik-kurat v Piranu stopil je v stalni pokoj; g. J. Bekar v začasni pokoj za šest mesecev. — Razpisano je do 20. t. m. na mesto kanonika pri stolnem kapitelstvu v Trstu, do 31. tega mes. mesto kanonika-kurata v Piranu. — Fara v Munah je razpisana do 20. t. m.

(Občinskega tajnika) išče pomjanska občina v Istri. Prosilec dokaži, da slovenski govori in piše, ter da govori tudi nemški in italijanski. Prošnje je pošiljati do 31. t. m. Plača se vravn po dogovoru z občinskim predstojništvom.

(Gledé na novice iz Ptuj) objavljeno v št. 55. dostavimo, da oni trije samoumori, o katerih je poročal naš gosp. dopisnik, se niso dogodili v mestni fari sv. Jurja v Ptuj, ampak v fari sv. Petra in Pavla v Ptuj.

(Na Ogerskem ni več kolere.) Ker od 8. febr. t. l. v deželah ogerske krone nihče več za kolero ni zbolel, razglašja se Oggersko za kolere prosto ter so s 3. dném tek. meseca prenehale vse prepovedi gledé uvoza blaga.

(Pravoslavje na Japonskem) se širi. Jako delaven in žilav je pravoslavni škof Nikolaj v tem obziru. L. 1892 jih je bilo 18.635; umrlo jih je 335, a znova jih je pridobilo pravoslavje 1.838. Vendar pa je razven delavnega škofa le malo požrtvovalnih mož. Denarja manjka; ruska vlada daje nekaj podpore.

(Žalostna novica.) Odpadnik Man. Němeček, ki je prestopil že pred leti v pravoslavje je od vlade ruske dobro plačan zato, da „misijonari“ naselencem Čehom in Slovakom. Mnogo jih je že premotil, da so se popravaljavili, pred kratkim je zopet 152 oseb odtrgal s pomočjo znanih razkolnih pripomočkov od katoliške cerkve. Dokler se razmere na Ruskem ne spremené, morali bi vsi pravi domoljubi z vso odločnostjo svariti, da se tja ne izseljava nobeden, komur je še mar katoliška vera.

(Ogenj.) Iz Vodice se nam poroča 9. t. m.: Danes zvečer imeli smo pri nas ogenj. Pogorelo je dvoje pobištév z gospodarskimi poslopji vred. Ljudje s silo rešeni; neko bolno ženo so že z ognja privlekli. Kdo je zapalil, se še ne vé; najbrž je pijanost uzrok nesreče. Pogorelica sta bila za male svote zavarovana; jeden izmed njiju menda pri „Slaviji“.

(Blizu sv. Štefana) pred Carigradom so Rusi z dovoljenjem sultanovim pridobili kos zemlje, da na njem postavijo spomenik ruskim vojakom, padlim v poslednji rusko-turški vojni. Spomenik bode izdelan v ruskem slogu. Ta spomenik izdeluje ruski arhitekt Bazarov.

(Podzemeljsko mesto) so našli pred dvema letoma v Turkostanu. V tem mestu so našli sanskrtski rokopis, kateri izvira še iz dobe 400 let pred Kristusovim rojstvom. Ta rokopis ima pet delov. Jeden del se peča z medicino. Ta rokopis prevaja sedaj dr. Grule in ga izda bengalsko učeno društvo.

(Turška vojska.) Turško vojno ministerstvo hoče iz kurdistanskih gorcev sestaviti posebno milico na konjih. S tem se podvoji ali potroji število bašibazukov, ki so v zadnji vojski posebno s tem se odlikovali, da so kristijanskim ranjenim vojakom rezali nosove. Dosedaj so se bašibazuki nabirali izmei Črkesov in Albancev.

(Kathrainerjeva sladna kava) se vedno bolj razširja, posebno v inteligentnih srednjih krogih, kateri vse poskušajo, dobro pa obdrže. Posebno se prideva navadni kavi in ji odvzame živce razdražujoč vpliv. Ta kava je zdrava in tečna, dočim navadna kava samo človeka slabi. Posebno se priporoča za ženske in otroke. Poleg tega je pa ta kava tudi cenejši, in se torej le prihrani, če se rabi. Pridene se je navadni kavi tretjino do polovice.

Društva.

(Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo dne 8. februarja svojo LXV. in dne 8. marca pa LXVI. sejo. Navzoči: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. vitez Bleiweis, Iv. Hribar, Iv. Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Vošnjak (denarničar), Andrej Zamejic, Ant. Zlogar (zapisnikar). Zaradi bo-

lezni odsoten odbornik Močnik. Od nadzorstva: Or. Dolenec, Iv. Vrhovnik. — Prvomestnik naznanja, da se je popodem petdesetletnega škofskega jubileja Nj. Svetosti papeža Leona XIII. posebna deputacija poklonila prevzvišenemu g. knezškofu ljubljanskemu ter izrazila v imenu družbe spoštovanje, udanost in pokorščino do sv. prestola, na kar je prevzvišeni g. knezškof prijazno obljubil čestitko sporočiti na pristojno mesto. — Blagajnik je poročal o denarnem stanju, omenjajoč, da je preslavni deželni odbor že izplačal darovano svoto 1000 gld. Istotako je že nakazal slavni mestni magistrat ljubljanski dar mestnega zbora s 500 gld. Slavnima korporacijama se je poslala družbina zahvala. — Zapuščina po pokojnem dr. Škoficu je dognana in je družba samo v denarju prešla 800 goldinarjev. — Kot pokrovitelji so bili vsprejeti: gospica Ivanka Škofic iz Ljubljane; ženska podružnica v Šentvidu nad Ljubljano; g. Julij Rozina, trgovec in posestnik v Pudobu na Notranjskem; ženska podružnica v Kamniku. — Družbino nadzorništvo je za leto 1892 sestavljene račune pregledalo in odobrilo. — Tajnikova poročila o tekočih vlogah in prošnjah je vodstvo odobrjuje vzelo na znanje. — Novoustanovljene podružnice so: Slovenska Bistrica, Teharje na Štajerskem, in Stari trg pri Ložu na Notranjskem: moška in ženska. V osnovi sta dve na Koroškem. — O podpiranju šolstva na nemški meji ukrene se v zmislu ondodnih rodoljubov. — Zaradi dveh zabavišč in nameravane šole storé naj se nemudoma potrebni koraki. — Dovolj se nekaj podpor in ukrene gledé ponujanih rokopisov za „knjižnico družbe sv. Cirila in Metoda“.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) so poslali lepe zbirke knjig: č. g. Ivan Cotelj, kapelan v Kanfanaru v Istri, g. Anton Virant v Novem Mestu, g. Fr. Peče v Starem Trgu pri Rakeku in g. Zofija Šabec v Opatiji. — Prva kransjska avtonomna korporacija, visoki deželni zbor, odlikoval je zopet našo družbo, poklanjajoč jej tudi za leto 1893. velikodušni dar 1000 gld. — Prvomestnik moške podružnice v Starem Trgu pri Rakeku, g. Fr. Peče, je poslal donesek tamošnje moške in ženske podružnice v znesku 203 gld. 70 kr., tamošnji pokrovitelj, g. trgovec Julij Rozina, je vplačal 100 gld., ustanovniki gg. trgovci J. Benčina, Fr. Kovač, Fr. Peče, Fr. Zagar in g. notar Fr. Strašek pa po 10 gld., drugo je letnina in zbirka jedne vesele družbe. Vrli ženski podružnici v Gorici in Ormoži sta nas razveselile vsaka s 100 gld.; slavni občni zbor mariborske posojilne pa iz prebitka lanskega upravnega leta tudi s 100 gld. Naša vedno delavna podružnica v Brezicah nam je poslala po g. tajniku, J. Staniči, 14 gld. 38 kr.: 4 gld. 30 kr. je nabrala gospa Angela Brovetova predpustni terek pri veselici tamošnje čitalnice kot Ipavka za razprodano sadje, 8 gld. 73 kr. gospica Marjanica Planinčeva kot hamburška kmetica za razprodane cvetice in 1 gld. 35 kr. je prav po krajevarjih nabral g. Miroslav Hans iz Čateža pri težakih, ki delajo pri Savskih pobrežnih delih. Dalje so nam naklonili: Istrska posojilnica v Pulju 10 gld., notranjska posojilnica v Postojini 10 gld. g. Anton Virant v Novem Mestu 10 gld., ki so jih zložili pri veselici pustni terek „Sokol“, č. g. Miloš Šmid, župnik v Solčavi, 8 gld. 72 kr., nabranih v prijateljski družbi, č. g. Ivan Dugulin, župnik v Ajdovščini, 7 gld. 70 kr. kot dar narodnjakov, zbranih v Budanjah na Vipavskem, „gospodična v Opatiji“ 5 gld. 50 kr., g. Ivan Vehovec v Žužemberku 5 gld., nabranih v veseli družbi, „Savinjski Sokol“ 3 gld. po g. starosti Alojziji Goričarju, vesela družba v Podgradu po g. J. Volku 1 gld. 92 kr., g. Pavel Šile, učitelj v Vremah, 1 gld. 55 kr., nabranih v veseli družbi pri g. J. Deklevi in Fr. Novaku, g. Fr. Dunaj 1 gld. 51 kr., nabranih na gostiji g. Janka Markoviča v Cezanjevcih na Štirske, g. stavec Ivan Semen 1 gld. 40 kr., g. L. Blejec, učitelj v Trzinu, 1 gld. 12 kr., zloženih v domači družbi pri g. Fr. Narobetu in Neimenovanec za stavo 1 gld. — Visokemu deželnemu zboru Kranske vojvodine, vsem blagim dobročiniteljem iskrena zahvala. Sveta brata Ciril in Metod naj izprosita vsem obilnega Božjega blagoslova! Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Telegrami.

Dunaj, 11. marca. Na interpelacijo Steinwenderja zastran tega, da rezervni častniki ne morejo biti člani dijaških zvez, odgovoril je Welsersheimb, da se postavne državljanske pravice neaktivnim vojaškim osebam ne omejujejo, v kolikor morejo častniki spolnovati svoje stanovske dolžnosti, izvzeti so le slučajji, kjer bi neodvisnost dotičnikov nasprotovala stanovskim dolžnostim.

Dunaj, 11. marca. Finančni minister je predložil zbornici poslancev načrta zakonov o prekolekovanju knjižnih mark pri stavah in pristavek k zakonu o obdačenju petroleja.

Budimpešta, 10. marca. Odstavek škofovske spomenice, katera govori o civilnem zakonu, pravi, da civilni zakon globoko žali

občno versko čuvstvo in nasprotuje dogmam o krščanskem zakonu. Opozarja na to, da peša krščanska vera, kjer se je vpeljal civilni zakon, n. pr. v Prusiji. Potem omenja, da v Nemčiji že protestantska duhovščina pobija civilni zakon.

Washington, 10. marca. Predsednik Cleveland je umaknil pogodbo o prisvojenju Havaja, katero je bil predložil senatu bivši predsednik Harrison.

Umrli so:

9. marca. Anton Partel, delavec, 41 let, Poljanski nasip št. 50, morbus Brighthii.
10. marca. Jožef Brener, pivovar, 51 let, Poljanski nasip t. 50, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	737.7	0.6	sl. jzap.	del. jasno	
10. 2. u. pop.	733.9	10.6	m. jzap.	jasno	0.00
9. u. zveč.	734.9	4.2	sl. zap.	"	
Srednja temperatura 5.1°, za 2.3° nad normalom.					

Tržne cene v Ljubljani

dne 11. marca.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica m. st.	8	20	Špeh poveljen, kgr.	—	66
Rež.	6	80	Surovo maslo, "	—	80
Ječmen, "	6	—	Jajce, jedno	—	2
Oves, "	6	5	Mleko, liter	—	10
Ajda, "	8	25	Goveje meso, kgr.	—	64
Proro, "	5	50	Telečje	—	5
Koruza, "	5	50	Svinjsko	—	64
Krompir, "	3	4	Kostrunovo	—	40
Leča, hktl.	13	—	Pisane	—	55
Grah, "	13	—	Golob	—	22
Fizol, "	9	—	Seno, 100 kgr.	—	67
Maslo, kgr.	—	98	Slama,	—	32
Mast,	—	73	Drva trda, 4 kub. mtr.	—	7
Špeh svež.	—	60	" mehka, "	—	5

Cene za vožnjo v Rim.

Postaje	Vlak odhaja ob	Cena za tje in nazaj		
		I. razr.	II. razr.	III. raz.
Maribor	9— dopold.	70—	50—	33—
Račje	9.20	69.70	49.90	32.80
Pragarsko	9.31	69.30	49.70	32.60
Slov. Bistrica	9.45	69—	49.50	32.40
Polčane	10.01	68.90	49.40	32.20
Ponikva	10.30	68—	48.80	32—
Grobelsna	10.38	67.90	48.70	31.90
Št. Jur	10.45	67.60	48.40	31.70
Store	10.55	67.50	48.30	31.60
Celje	11.08	67—	48—	31.40
Laški trg	11.24	66.60	47.70	31.20
Zidanmost	11.49	66.10	47.30	30.90
Hrastnik	12.01 popold.	65.70	46.90	30.70
Trbovlje	12.10	65.60	46.80	30.60
Zagorje	12.18	65.10	46.60	30.50
Litja	12.43	64.60	46.20	30.20
Kresnice	12.55	64.10	45.90	30—
Zalog	1.18	63.20	45.10	29.50
Ljubljana { prih.	1.31	62.70	44.80	29—
{ odh.	1.46			
Borovnica	2.21	61.70	44—	28.70
Logatec	3.02	61.20	43.70	28.50
Planina	3.19	60.80	43.30	28.30
Rakek	3.33	60.30	42.90	28—
Postojna	3.54	59.80	42.60	27.80
Prestranek	4.06	59.30	42.30	27.60
Št. Peter	4.20	59.20	42.20	27.50
Divača	4.55	57.90	41.10	26.80
Sežana	5.12	57.40	40.80	26.60
Opčina	5.24	57.30	40.70	26.50
Proseka	5.33	56.90	40.50	26.40
Nabrežina	5.55	56.80	40.40	26.30
Tržič (Monfalcone)	6.25 zvečer	55.90	39.70	25.80
Ronke	6.33	55.80	39.60	25.70
Zagradu	6.43	55.40	39.30	25.60
Rubija	6.57	54.90	39—	25.40
Gorica	7.08	54.80	38.90	25.30
	7.43			

Nadalje odhaja ta vlak:

iz Kormina ob 8— zvečer, iz Vidma ob 9¹/₂ zvečer, iz Padove ob 1— zjutraj, iz Bologne ob 5— zjutraj, iz Florence ob 9— dop., prihod v Rim ob 2¹/₂ pop.

Zahvala.

V ustanovitev primerne šolarske knjižnice pri tukajšnji ljudski šoli nabralo je podpisano šolsko vodstvo 18 gld. 60 kr., koje so v ta namen žrtvovali naslednji gg. šolski dobrotniki: Preč g. župnik in duh. svet. Jos. Kršon 5 gld. Čast. u. Ign. Zupano 3 gld., dalje po 1 gld.: I. Zabret, I. Kristane, I. Zabret ml. Fr. Umnik, I. Ušlakar, Jos. Žibert; — po 50 kr. Fr. Žibert. Fr. Šenk, Jak. Lokar, Jos. Sajevec; — po 30 kr.: J. Sitar, P. Trdina, Al. Žibert, J. Kokalj; — po 20 kr.: Fr. Lombár, J. Arnež, J. Sušnik; Jak. Basaj pa 80 kr.

Vsem tem prijateljem šolske mladine, vzlasti pa gospodoma duhovnikoma, zahvaljuje se podpisano vodstvo najtopleje.

Šolsko vodstvo Predoslje,
dné 6. marca 1893.

Dragotin Česnik,
šolski voditelj.

Papirne smodčnike z elastičnimi tulj najskrbnejše izdelane, v največji izbiri, po najnižjih cenah priporoča **papirna trgovina Eduarda Boschau-a** na Dunaju, I., Hohenstaufengasse 2. (4+ 13-2)

Veliki krah!

New-York in **London** nista prizanašala niti evropski celini ter je bila velika tovarna srebrnine prisiljena, oddati svo zalogo zgolj proti majhnemu plačilu delavnih moči. Pooblaščen sem izvršiti ta nalog. Pošiljam torej vsakomur sledeče predmete le proti temu, da se mi povrne gl. 6.60 in sicer:

- 6 komadov najfinjših **namiznih nožev** s pristno angleško ostrico;
- 6 komadov amer. **patent-srebrnih villo** iz jednega komada;
- 6 kom. amer. **patent-srebrn. jedilnih žilo** kavinih
- 1 komad amer. **patent-srebrna zajemal-nica** za juho;
- 1 komad amer. **patent-srebrna zajemal-nica** za mleko;
- 2 kom. amer. **patent-srebr. kuplo** za jajca
- 6 kom. angl. **Viktorija čaše** za podklado,
- 2 komada efektnih **namiznih svečnikov**;
- 1 komad **cedilnik** za čaj;
- 1 komad **najfinejša sipalnica** za sladkor
- 44 komadov vkupe samo gl. 6.60.

Vseh teh 44 predmetov je poprej stalo gl. 40— ter je je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni gl. 6.60. Američansko patent-srebro je ven in ven bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garantuje. V najboljši dokaz, da le-ta inzerat ne temelji na

nikakšni slepariji

zavežujem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago povšeč, povrniti brez zadržka zneska, in naj nikdo ne zamudi ugodne prilike, da si omisli to krasno garnituro, ki je posebno prikladna kot

prekrasno ženitno darilo

kakor tudi za vsako boljše gospodarstvo.

Dobiva se edino le v glavni agenturi zdinjenih ameriških tovarn patent-srebra

A. Hirschberga

na Dunaji, II., Rembrandtstr. 19. — Telefon št. 7114.

Pošilja se v provinco proti povzetju ali če se pošlje svota naprej.

Čistilni prašek 10 krajoarjev.

Pristen le z zraven natisneno varstveno znamko (zdrava kovina).

Izleček iz pohvalnih pisem.

Texing, Gor. Avstrijsko, 21. avečana 1892.

Slučajno sem videl pri Njega svetlosti grofu Wurm-brandu Vaše garniture ter se prepričal o nje lepoti in cenosti.

Jožef Forst, župnik.

V Olomuen, 1. maja 1892.

S pošiljatelj izredno zadovoljen, nadkrilila znatno moje pričakovanje.

Prodajalnica cvetlic,

Slonove ulice št. 46,

priporoča po najnižni ceni prečastiti duhovščini in slav. občinstvu **bogato izbero**

šopkov in vancev

za razne cerkvene potrebe, kakor tudi

nagrobne vance.

Popravljajo se tudi poškodovani šopki po najnižji ceni. 148 3—1

Božjast

je ozdravljiva in sicer tako, da se več ne povrača; na tisoče jih doka-zuje ta čudovit vspeh znanostij.

Obširna poročila z marko za od-govor naj se pošiljajo:

„Office Sanitas“, Paris

30. Faubourg Montmartre. 62 6-5

Otvoritev krojaške obrti.

Prečastiti duhovščini in sl. občinstvu usojam se podpisani vljudno javljati, da sem otvoril v Ljubljani, v Selenburgovi ulici št. 1

krojaški obrt

ter se priporočam v blagohotna mnoga naročila. Imam v zalogi **vsakovrstno trpežno blago**, ter izdelujem obleko po najnovejšem ali sploh poljubnem kroju **po najnižji ceni**.

Velepoštovanjem

Franc Železnikar,

126 (5—3) krojač,
v Ljubljani, Selenburgove ulice št. 1.

Zlata kolajna, Bruselj 1892.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katero želodec in opravi la prebavnih delov života krepi in tudi odprti život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja

Gabrijel PICCOLI,

lekar pri „angelju“

v Ljubljani na dunajski

5 12-3 cesti

Cena 1 stekl. 10 novcev.

(1) ————— 50—12

Izdelovatelj razpošilja to tink-turo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 steklenic stane gld. 1.36; s 24 gld. 2.60; s 36 gld. 3.84; s 44 gld. 4.26; 55 steklenic tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5.26; 110 stekl. gld. 10.30. Poštnino plača vedno naročnik.

J. BENDIK v Št. Valentinu pri Steyru

jedini izdelovalec novo izumljene e. k. privilegovane

svetle tinkture za usnje

s katero se naredi svetlo (zlika brez krtače) usnje na konjskih komatih, vozovih, usnje za čevlje in galanterijsko usnje, pri-poroča ta svoj izdelek, kateri se rabi ne le pri e. in kr. vo-jastvu in velikih transportnih podjetjih na Dunaju, temveč tudi v hlevih cesarskih visokostij že več let.

Nadalje priporoča ravno isti za nepremočljive čevlje svojo slavnoznano 377 20—13

nepremočno mast
za usnje,

ki daje usnju posebno mehko-bo in se rabi celó pri najvišjem dvoru.

Cene: Svetla tinktura za usnje kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica štev. 1 — 80 kr., št. 2 — 40 kr., št. 3 — 20 kr.

Nepremočna mast za usnje kilo 80 kr., ¹/₂ kilo 40 kr., ¹/₄ kilo 20 kr., ¹/₈ kilo 10 kr.

Prodajalci na drobno in vojaki dobé rabat.

Da se izogneš prevaram glej na ime „J. Bendik v Št. Valentinu“, ki je na vsakem kosu.

V Ljubljani je prodajeta Schussnig & Weber, v Celju Tanner in Stieger, v Mariboru Holasek in Martinz.

Lekarna Trnkóczy-jeva, Dunaj, V.

Lekarna Trnkóczy-jeva, Dunaj, VIII.

Lekarna Trnkóczy-jeva, Dunaj, III.

Trnkóczyjev

grenki konjak,

okusno in najboljše sredstvo za želodec.

1 steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld.

prodaja

Ubald pl. Trnkóczy,

lekarnar v Ljubljani.

Prodajalci na drobno dobé rabat.

Lekarna Trnkóczy-jeva v Gradcu.

Zaspanje izključeno!

Cena gld. 1.85 s ko-edrom 3 gld. s ci-fernicno svetlo se

po noči, 40 kr. več. — 6 komadov unijskih budil poštino prosto na vsako pošto postajo gld. 10.50.

Novost! 4oglati kasetna oblika, ni-kelno okrovje pozlačeno, bogato cizelovano, skoro 28 cm. visoko, ura budilnica z bitjem ¹/₂ in ¹/₄ ure, cena gld. 7—, brez bitja gld. 5—, — **Ku-kučna ura**, bitje ¹/₂ in ¹/₄ ure, 50 cm. dolgosti, iz-vezljana omarica, koščeno kazalo in številke, cena 7 gld. Kukovica, prepelica in repetiranje, dolgost skoro 1 m., bogato zrezljano gld. 18.50. **Kovinska trpežna remontoir ura** za gospode odkrita, masivno novor-brno okrovje 4 gld., z dvojim okrovom 6 gld. **Zakonski prtljani**, 14karatni, po 4 gld., močni 5 gld. komad. 43 10—3

EMIL MAYR, Dunaj, I., Schottenring 33.

Tovarniški ceniki zastonj. 1

Vse proti dveletnemu jamstvu.

Izvrstna semena

domače in nemške detelje (lucernske) čiste predenice, raznovrstne trave, velikanska pesa, pesa (Mangold) najboljša prašičja krma, ribniški fižol itd. itd. priporoča po najnižji ceni

Mih. Lavrič

152 3—1

v Ljubljani, Poljanska cesta 11.

Vnanja naročila izvršuje točno z obratno pošto.

Sarg-ovo zdravstveno oblastveno preskušeno zobno čistilno sredstvo

KALODONT.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. kos po 35 kr. (539) 22—9

Otročji vozički

jako fini, močni in lepi dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rudače, modro, sivo in olivno, po gl. 5.50, 6.—, 7.—, 8.—, 9.—, 10.— in višje po vsaki ceni do 20 gld

Anton Obreza,

tapecirar,

v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Najcenejši kraj za nakupovanje otročjih vozičkov. 537 50—18

Velečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom priporočam podpisano svojo izborno zalogo mnogovrstnega blagu za vsakršno

cerkveno obleko,

dalje krasno in trpežno izdelane

mašne plašče, pluvijale, dalmatike, bandera, zastave, baldahine in banderčke.

Razno blago za cerkveno perilo istotako že izgotovljeno, kakor: albe, korotilje, korporale in raznovrstne rutice imam vedno v veliki izbiri v zalogi.

Naročila na **vezenje** izvršujem točno ter preskrbim **zameno, popravo in prenovljenje** starega cerkvenega orodja.

V zalogi imam tudi **pasarske cerkvene izdelke**, na pr.:

monštrance, svetilnice, križe, kelihe, svečnike, léstence itd.

ter izvršim naročila pošteno, točno in po primerno nizkej ceni.

Velespoštovanjem

Ana Hofbauer

v Ljubljani.

125 (12—4)

Dobiva se v zalogi „Sendbote“: Dunaj. XVIII., Weinhaus.

Najlepši

kristijanski spomin na papežev jubilej.

Papeža Leona verižice z jubilejsko svetinjo in križem, pozlačene, ki se nosijo laško kot moške urne verižice ali **ženske vratne verižice** (oiller). Svetinja ima podobo Nj. svetosti Leona XIII. z jubilejskim napisom; na zadnji strani podoba sv. Jožefa, varuha katoliške cerkve.

Cena s poštno pošiljatelj proti gotovini je za moško verižico 1 gld., za žensko verižico 1 gld. 20 kr.

Jubilejska svetinja sama 20 kr.

(Kaki morebitni dobiček dobi zaklad za zidanje cerkve sv. Jožefa.)

Naročnina na mesečnik „Sendbote d. hl. Joseph“ à 95 kr.

„Heil. Familie“ à 30 kr.

(Če se jih več vzame, ceneje.) (119 3—3)

Ivan Kregar

izdelovatelj cerkvenega orodja

v Ljubljani, Poljanska cesta 8
(poleg Alojzjevišča)

se priporoča prečastiti duhovščini, slav. cerkvenim predstojništvom in cerkvenim dobrotnikom v najnatančnejše in točno izdelovanje **vsakovrstne**

cerkvene posode

iz zlata, srebra ali druge kovine
po uzoreh ali lastnem načrtu.

Izvršeno blago pošlje dobro, varno zavito poštne preste. 211 29 52-9

Šubičeva delavnica

za

cerkvene kipe in oltarje,

obstoječa že od l. 1845,

priporoča se uljudno prečast. duhovščini za obilne naročbe.

124 9—3

Valentin Šubic, podobar,

v Poljanah pri Škofji Loki.

—+ Tovarna cerkvene oprave. +—

Premovana

1873, 1881.

Jožef Deiller,

tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov,

Dunaj, VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik: **Franc Brückner.**

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor:

pluviali, dalmatie, velumi, stole, baldahini, bandera itd. itd.

pa tudi

167 26—25

cela mašna obleka v najpravilnejši obliki.

—+ Cerkveni paramenti. +—

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi
zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Cleni banke „Slavije“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katera je doslej iznašala po 10%, 20%, 25% in **jedno leto celó 48%.**

Za škode izplačala je doslej banka „Slavija“ čez **dvajset milijonov goldinarjev.** — Po svojih rezervnih in poroštenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico.

Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje

primere:

1. Helena Arbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 5. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 splačala je 32 gld. 54 kr. zavarovalnine; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gld.

2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 uplačal je 1352 gld. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegovej izplačala 3000 gld.

3. Ivan Zor, c. kr. brzojavni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. febr. 1885 uplačal je 1393 gld. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegovej rodbini 3000 gld.

4. Miha Serdič, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 14. julija 1880 uplačal le 80 gld. 16 kr., prejeli so dediči njegovi od banke „Slavije“ 1200 gld.

5. Marija Lenčkova, posestnica na Blanicah ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 24. maja 1882, izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gld., dasi je bilo uplačane zavarovalnine le 2292 gld. 16 kr.

6. Ivan Vlah, posestnik v Jušcih, zavaroval se je dne 25. novembra 1888 za 1000 gld. in dne 30. aprila 1890 ropet za 1000 gld. Na obe zavarovanji splačal je do svoje smrti dne 13. januarja 1892 vsega skup 192 gld. 16 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 2000 gld.

7. Ivan Železnikar, urednik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 26. januarja 1891 uplačal je 381 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gld.

8. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1876, ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 uplačal 597 gld. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegovej 1500 gld.

9. Andrej Velikanje, gostilničar v Ilirskej Bistrici, bil je zavarovan od 15. dne maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi uplačal 364 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegovej izplačala vdovi 1000 gld.

10. Reza Kernova, kramarica v Cerkljah pri Kranju, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gld. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 uplačala le 241 gld. 20 kr.

11. Ernesta Jelušičeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času uplačala 187 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno

generalni zastop banke „Slavije“

v Ljubljani

120 25—2

v lastni hiši, Gospodske ulice št. 12.

Kathreiner-jeva Kneipp-a sladna kava

z okusom navadne kave. Ta kava daje to nedosežno prednost, da se škodljivemu uživanju namešane ali s surrogati pomešane navadne kave lahko odrečemo in dobimo okusnejšo, pri tem pa še zdravejšo in redilnejšo kavo. — **Neprekosljiva** kot dodaja navadni kavi. — **Pona-redeb se skrbno izogibaj.** — 1/2 kilo 25 kr. — Dobiva se povsod.

Pristno samo v belih zavitkih s podobo župnika Kneippa kot varstveno znamko.

Cerkvena oprava,

priprosta in fina, izvršena v vseh Leop. Tratniku slogih, dobi in naroča se pri v Ljubljani, sv. Petra cesta 27. 267 52-47

IV. zvezek:

POVESTI

ANDREJ KALAN

je izšel ter se dobiva komad po 20 kr., po pošti 23 kr. v „Katoliški Bukvarni“ in „Katol. Tiskarni“ v Ljubljani.

Dobi se tudi še III. in II. zvezek.

10

goldinarjev

stane pri meni eden modro na peresih (Federestratze). Ti modroci so solidno iz najboljše tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapetirani in močnim platnenim evlhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj s vseh natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapetiran modro na peresih, je pač neumestno kupovati malo vredne nadomestke (kakor žičaste žimnice, slamnice itd.), kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapetirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Ta domača, narodna trdka bodi prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu najboljše priporočena za nakupovanje žimnic, garnitur, divanov, stolov, preprog, zagrinjal in vsega v tapetniško obrt spadajočega dela.

Ceniki s podobami zastoj in franko. — Hitra in poštena postrežba, nizke cene. 536 50-18

Prav ceno dá v najem pekarijo z lepim vrtom

blizu farne cerkve Gregor Burja v Kamniku. 149 3-1

Podfosfornasto-kisli apneno-železni sirup

prilaga lekarničar Julij Herbabny na Dunaji.

Ta že 22 let z največjim uspehom rabljeni, od mnogih zdravnikov najbolj priznani in priporočani prsi sirup raztaplja slez, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prisvajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljuje fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij. Cena steklenice Herbabnyjevega apneno-železnega sirupa je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavijanje. (Polovičnih steklenic ni)

Svarilo! Svarimo pred po-naredbanii, ki se pojavlja pod enakimi ali podobnimi imeni, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različni od naš ga originalnega 22 let obstoječega pod-fosfornasto kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj se torej vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stoječa oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z družimi prevezami, da bi kupili kake ponaredbe! 473 20-13 83 6-7

Ostrednja razpošiljalnica za provinije: na Dunaju, le-karna „zur Barmherzigkeit“ JULIJA HERBAB-NY-ja, Neubau, Kaiserstrasse 75. Prodajajo ga gospodje lekarničarji: V Ljubljani J. Svoboda, Gab. Piccoli, Ubald pl. Trnkoczy, W. Mayr; dalje ga prodajajo v Celju: J. Kupfer-schmied, Baumbachovi dediči; na Reki: J. Gmeiner, G. Pro-dam, A. Schindler, Ant. Mizzam, lekarničar. F. Prodram, M. Mizzam, drog.; v Brezjah: A. Ruppert; na Sovodjem (Gmünd): E. Müller; v Celovcu: W. Thurnwald, P. Birnbacher, J. Kom-metter, A. Egger; v Novem mestu: A. pl. Sladoviz; v St. Vidu: A. Reichel; na Trbiču: A. Siegl; v Trstu: E. Zanetti, A. Suti-tina, B. Biasoletto, J. Seravalle, E. v. Leutenburg, P. Prendini, M. Ravasini; v Beljaku: F. Scholz, dr. E. Kumpf; v Črnomlju: J. Blažek; v Velikovecu: J. Jobst; v Wolfsbergu: J. Huth.

Lastno izdelovanje

šopkov

Podpisana priporoča visoko-častiti duhovščini in slav. občin-stvu svojo bogato izbero

šopkov in vencev

za razne cerkvene potrebe, n. pr. o Šmarnicah, o sv. Rešnjem Te-lesu, za bandera, pri novih mašah itd. v vseh velikostih od najpri-prostejše do najfinejše vrste.

Dalje priporoča svojo veliko zalogo 110 3-2

v vseh širjavah čipk (mrež)
za cerkvene potrebe po najnižjih cenah.

Z vsem spoštovanjem

Marija Podkrajšek.

za cerkvene potrebe.

Dunajska borza.

Dne 11. marca.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 80 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 „ 60 „
Zlata renta 4%, davka prosta	117 „ 10 „
Papirna renta 5%, davka prosta	— „ — „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	989 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	341 „ 70 „
London, 10 funtov strl.	121 „ 15 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 63 „
Cesarski cekini	5 „ 72 „
Nemških mark 100	59 „ 30 „

Dne 10. marca.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 50 kr.
Ogerska kronina renta 5%, 200 kron	95 „ 20 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	168 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 „ — „
Zastavna pisma avstr. ont. zem. kred. banke 4%	98 „ 40 „
Zastavna pisma	100 „ 80 „
Kreditne srečke, 100 gld.	197 „ 30 „
St. Genois srečke, 40 gld.	67 „ — „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	139 gld. — kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ — „
Windischgrazove srečke, 20 gld.	76 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 „ — „
Akcije Ferdinandove sav. želez. 1000 gl. st. v. 2925	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	— „ — „
Papirni rubelj	1 „ 27 1/2 „

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarstvom in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Sveto pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljavo vred gld. 2.60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Marihilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego
kolikor mož visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnice.